

Львівські Вісті

ЩОДЕННИК ДЛЯ ДИСТРИКТУ ГАЛИЧИНИ

Рік III.

Львів, четвер, 29 квітня 1943 р.

Ч. 93 513)

СС - Стрілецька Дивізія Галичина

Урочистий акт в уряді Губернатора Галичини

Львів, 28 квітня. 28-го квітня 1943-го року раннім ранком у Львові незвичайна новина. Оце до залі засідань палати намісників при сул. Дистрикту ч. 14 сходяться представники уряду, партії, війська, поліції та члени УЦК, також голови УОК, і представники преси.

Точно в год. 9.25 рано входить в залу засідань Губернатор Д-р О. Вехтер з почетом. Між почесними гостями Губернатора завважуємо за-

служеного перед українською нацією ген. В. Курмановича. У хвилині вступу п. Губернатора з почетом на залу засідань фанфари музичної чети летунів трублять „Позір“, оркестра грає українські маршеві пісні.

Виступає шеф Уряду Губернатора, Д-р БАУЕР. Він вітає прийвних, представників уряду, партії, війська, поліції, офіцерів, старшин кол. австрійської армії і УГА, міністра внутр справ ГГ, д-ра Льозакера, ген.

поліції Кацмана, Провідника УЦК проф. Д-ра В. Куйбовича і ген. В. Курмановича. Від ген. Антона Краса, команданта кол. II-го Корпусу УГА і команданта відтинку Думи у Києві 31-го серпня 1919-го р. наспів лист, в якому ген. Крас опраудує свою відсутність хвилевою недиспозицією і бажає успіхів у розпочатому ділі.

До слова приходить Губернатор ГАЛИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ Д-р О. ВЕХТЕР.

робриших австрійських полках, під проводом, звичайно, австрійських офіцерів німецької і української народності. Ледве проминає знову чверть століття, а цей край знову перетворюється у побоевище.

Накопичилася гігантична сила на сході. Цього разу не тільки загроза одної чи другої держави або її форми управління, цей раз єдина у світу роді та величезна загроза цілої Європи, а навіть всього людства взагалі.

Знову було призначено діям Райху, в якому зродився в Адольфі Гітлері Фюрер пророчої величі, протиставитися цьому насиллю ще якраз своєчасно та вчас запобігти найбільшим воєнним загрозам в історії. Отже тільки діям Райху, що його пробудив і організував Фюрер, коли інші європейські держави ще спали, не розуміючись на становищі, або коли вони ще пактували з Совєтами, треба завдячувати, що Європа живе. Тільки все перевищуючий хоробрості німецького воєнка, треба дякувати, що молодості Європи крізь бурю цієї війни являється ясне майбутнє.

Так прибув німецький воєнка знову до того краю, як пробойник і борець, а також як визвольник. Як визвольник, бо ця Галичина майже два роки пережила більшевизм, пізнала більшевизм, не тільки з паперових описів і теоретичних описів, але пізнала у повній дійсності, у своїй безпосередній появі і впливі на

щоденне життя. Вона пізнала його в його пустій зрівняльності, в його виключенні всього індивідуального життя, в його сірому недобрітві всіх проти всіх, в його знищенні всього доброго і гарного та в його підношенні всього низького і поганого. Вона пізнала його теж в його брутальних діях підчас масових мордів та заслань незчисленних тисяч. Понад 300.000 людей цього краю — українців і поляків — продовж двох років заслані на Сибір, старшин і духовників, громадян всіх станів, а також чимало робітників і селян. Незчисленні масові гріби покривають цей край і ми ве нагадуємо собі з обмараними вбивства тисячів галицьких людей найкращої крові як тоді німецький воєнка приступом ввесь місто Львів.

Це населення Галичини, що належить тому до тих нечисленних областей Середньої Європи, які пізнали совєтську владу безпосередньо, зайняли своє правільне місце. Вона унаслідок безпосереднього знання поставилося ясніше і міцніше, як хтонебудь інший на ґрунт Європи та боронити усією силою проти повороту совєтських світошасливств.

Тому зрозуміло, що раз у раз з усіх шарів галицького українського населення підношено бажання, не тільки співпрацю у далеких округах Галичини, не тільки як селяни на ниві, як робітники в промислі, як співпрацівники в управах, як члени поліції, та кож не тільки як робітники у хліборобстві і зброєнні в Німеччині, але також як воєнка зі зброєю в руці проти ставитися більшевизмові в цим робом взяти безпосередню участь у боротьбі за безпеку батьківщини, за безпеку і майбутню Європу.

Ті, від усього галицького українського населення, особливо його покликаним заступництвом. Українським Центральним Комітетом Вам Пана Професора Куйбович звертані і передані почесні побажання до Управління Галичини, а далі до пана Генерал-губернатора і до Уряду Генерал-губерній, а далі до Проводу Райху — тепер увійняли успіхом: —

На предложення Райхсфюрера СС дав Фюрер згоду на творення з'єднання добродію (Продовження на 2-ій сторінці в 2-ій шпальці)

Промова Губернатора д-ра О. Вехтера

Ми зібралися сьогодні в урочистій залі цього достойного дому на святочній зборі. На свято, що рівняється події, яка має у своєму наслідку додати історії цієї області новий пропам'ятний день, позитивний, будучий, і вагітний у наслідки в майбутності.

Галичина має повну перемін, живу і бурхливу, багату в бої історію.

Сторіччями проходили цим краєм з заходу на схід селяни, купці, ремісники і мистці як носії та посередники європейської культури; німці особливо, а з ними також члени інших культурних народів, працювали і творили тут, сповняли справжні європейські завдання.

Століттями проходили також цими шляхами Галичини люди і добро сходу на захід та зближали до Європи схід в його своєрідності. Так і став цей край в роках миру помістом між сходом і заходом.

Продовж 150 років втягнуто опісля цей простір в середній простір Європи. З виразним проводом в найкращому розумінні європейської системи, у повній та радісній співпраці з населенням поведено тут працю, селянство звільнено з кріпацтва і панщини, шкільництво побудовано якнайінтензивніше, піднесено загальний рівень освіти, відновлено індустрію, розвинуто торгівлю, побудовано шляхи і залізницю та з визначним вкладом засобів податників багатих областей старої монархії довершено єдиної у світу роді побудови. Галичина одержала в той час, незвичайно по всі часи, своє європейське обличчя.

Та історія Галичини вміє багато оповісти також, як ледве

яка інша область Європи, про боротьбу і війну, про біль і про нужду.

Раз-у-раз нападали цими областями вздовж Карпат війська сходу на Середню Європу, з десятками тисяч вершників зі степів, щоб її знищити і зруйнувати, звести на ніщо вбивством і пожежою. Історія кожного галицького міста, переловсім Львова, знає про те оповісти. Раз-у-раз будовав тут захід свій оборонний фронт та відбивав на цій землі у кривавих боях наступи.

Так було в часах нападів гунів, монголів і татарів, в часі турецьких воєн, так знову у часі першої світової війни 1914—1918.

Та раз-у-раз підносив Райх свій щит та захищав своїм мечем на нивах Галичини європейські міста і села, жінок і дітей, європейську культуру і цивілізацію, бо оборона також Галичину німецькою кро-

в'ю. На усіх горбах і на усіх долинах цієї області нагадують хрести німецьких гробів ці бої.

Величезним вкладом німецької крові в рр. 1914—1918 вдалося перемогти удар царистичних армій Москви та разом з тим спинити хвилі більшовицьких революційних військ від Європи.

Під охороною німецьких військ і залог у балтійській смузі, в Білорусі і в Україні, що держалися ще проти сходу, коли німецькі царські державності вже були розпалені, могла проходити справа державних новотворів. Створення, як і спроба української державності були можливі тільки унаслідок того живого валу на сході.

Тоді брали участь у повних посвяти та жертв змаганнях галицько-українські з'єднання, вже після того, як вони боювали роками у найхо-

Відбито ворожі наступи на Кубанський причілок

На південному відтинку східного фронту збито вчора 44 більшовицькі літаки. — Відбито місцеві наступи в Тунісі. — Бомбардування Бон і Філіпівль.

З Головної Квартири Фюрера, 28 квітня.

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:

На Кубанському мостовому причілку відбито при співдіянні летунства багато ворожих наступів. На решті східного фронту відбулись бойові дії місцевого значення.

Над південним відтинком східного фронту зістрілено

27-го квітня 44 совєтські літаки, з чого 7 літаків зістрілили словацькі ловці та 6 хорватські. Загинули 3 власні літаки.

В Тунісі ворог повів місцеві наступи проти окремих відтинків західного фронту; їх відбито у завязятих боях.

У важких боях останніх днів знову визначився батальон стрільців-мотоциклістів під проводом свого командан-

та, відзначеного Лицарським хрестом до Залізного хреста, майора Дресеса.

Ескадри бойових літаків вступали у бої та поборювали підготовчі становища і колони ворога. Бомбардовано знову порти Бон і Філіпівль.

Забезпечимо нашу академію молоді на літній семестр складаючи щедрі датки на Студ.-фонд!